

torstai 9. marraskuuta 2017

Miksi seurakuntien paimenten vaikeneminen tulevista asioista eli Raamatun profetioista nykyään on huono asia yksilökristityn kannalta?

Tässä oikein hyvä Samuel Korhosen suomentama artikkeli, joka käsittelee hyvin monien nykyisten kristillisten johtajien ja pastorien vaikenemista tulevista profeettallisista asioista seurakunnissaan. Kirjoittaja selittää miksi uskovien tulevan autuuden, so. Kristuksen paluun, erityispiirteitä pitäisi julistaa äänekkäästi. Nykytrendi julistamisessa keskittyy vain tähän maalliseen elämään, jolla voi olla kohtalokkaita seurauksia kristityn hengellisen raittiuden kannalta eli välttymisessä harhaanjohtavilta opetuksilta. Tulisi ottaa oppia apostolisen ajan terveestä opetuskäytännöstä.

Vaikenevat paimenet
The Silence of the Shepherds

October 12, 2017, Jonathan C Brentner

Mitä tulee mieleesi, kun ajattelet paimenta? Minulle tulee viisas ohjaus ja suojeleminen. Näen paimenen ohjaamassa lampaitaan tynnelle, puhtaalle järvelle juomaan virkistävää vettä ja muulloin torjuvan suden hyökkäystä. Ehkä siksi Herra usein viittaa kansansa johtajiin tällä tavalla.

Tämä on myös syy siihen, että niin monien kristillisten johtajien ja pastorien vaikeneminen tulevista asioista vaivaa minua niin syvästi. Eräät huomattavat opettajat ja kirjoittajat joko eivät usko Jeesuksen paluuseen seurakunnalleen, tai eivät vain koskaan mainitse sitä. Minusta on murheellista kuulla viestejä teksteistä, jotka tuovat esiin tulevaisuuden toivomme, johon saarnaajat eivät liitä ikuisuutta eikä iloa, joka odottaa meitä siellä.

Tänä aamuna sanat Snl. 10:28 puhuivat minulle uudelleen: *”Vanhurskasten odotus koituu iloksi, mutta jumalattomien toivo hukkuu.”* Jos sellainen odotus toi iloa silloin, niin kuinka paljon enemmän sen pitäisikään keventää kuormaamme nyt? Ja miksi silloin niin monet seurakunnat vaikenevat siitä suuresta ilosta, joka on edessäpäin meille kirkkaudessa?

Näen kaksi keskeistä syytä, miksi pastorien pitäisi äänekkäästi julistaa tulevan autuutemme erityispiirteitä enemmän kuin ohittaa asia kokonaan, tai tyytyä hämäriin viittauksiin, että ”kohta vaan joudutaan,” jotka eivät herätä sydämiämme, eivätkä rohkaise meitä surun keskellä.

Jeesus käskee meitä valvomaan ja olemaan valmiita

Matteuksen evankeliumiin kirjatussa Öljymäen puheessaan Jeesus käskee meitä, ei vain olemaan valmiita Hänen tulemiseensa, vaan myös valvomaan sitä (engl. watch = valvoa, tarkkailla) (ks. Matt. 24:42,44; Matt. 25:13). Näemme tämän valppauden kaikkialla apostolien kirjeissä, heidän opettaessa uusia uskovia innokkaasti odottamaan Jeesuksen ilmestymistä (ks. 1. Kor. 1:7; 1. Tess. 1:8-10; Tit. 2:11-13; ja Fil. 3:20-21 esimerkkeinä tästä). Apostolit juurruttivat uusiin käännynnäisiinsä Jeesuksen paluun innokkaan odottamisen viemään heidät kotiin; toivon, jota kesti pitkään ohi heidän aikansa.

Didache, joka tarkoittaa ”opetus” kreikaksi, on lyhyt asiakirja, joka oli suosittu seurakunnan varhaisten vuosisatojen aikana. *Didache*'n luvussa 16 luemme tämän: ”Valvokaa elämänne tähden. Älkööt lamppunne sammuko, älköötäkä kupeenne löystykö, vaan olkaa valmiit, sillä ette tiedä hetkeä, jolloin Herramme tulee.” Eikö tämä olekin se sama apostolien opettama läheinen toivo? Tietysti on.

Tänä päivänä on kyllä edelleen monia ääniä, jotka vetävät huomiomme Jeesuksen paluun ihmeisiin, mutta useimpien Jeesuksen seuraajien on mentävä paikallisten seurakuntiensa ulkopuolelle kuulemaan puheita toivonsa läheisyydestä.

Nykyinen lähetyskäskyn korostaminen on erittäin hyvä asia. Seurakunnan täytyy aina pyrkiä tuomaan toisia Jeesuksen tykö ja rakentamaan heitä uskossa. Se on itsestään selvää. Tottelemme Herraa, kun käytämme hengellisiä lahjojamme, kykyjämme ja resurssejamme edistämään Hänen valtakuntaansa kaikkialla maailmassa, kuten myös opettamaan ja rakentamaan uskovia, joita Hän asettaa poluilleemme. Nämä kaikki ovat Jeesuksen käskyn tottelemisen eri puolia.

Kuten olemme nähneet, niin apostoleilla sellaiseen kuuliaisuuteen kuului, että he juurruttivat uusiin käännynnäisiinsä Jeesuksen pikaisen paluun odotuksen. Jeesus käski opetuslapsiaan opettamaan uusia uskovia ”*pitämään kaikki, mitä minä olen käskennyt teidän pitää*” (ks. Matt. 28:20) ja siitä seurasi muun muassa heidän opettamisensa innokkaasti odottamaan Jeesuksen ilmestymistä.

Tänä päivänä monet pastorit ohittavat sen, mikä apostoleille oli olennainen osa heidän julistamaansa sanomaa.

Asiat ovat nyt toisin. Ne, jotka korostavat kaikkien kansojen saavuttamista evankeliumilla, harvoin, jos koskaan, mainitsevat tulevaisuuden toivomme. Tänä päivänä monet pastorit ohittavat sen, mikä apostoleille oli olennainen osa heidän julistamaansa sanomaa. Sen seurauksena uusien uskovien toivo jää maahan sidotuksi, ilman edessä olevan iloista odotusta.

Tämä vaikeneminen ei vain jätä huomiotta Jeesuksen käskyjä, vaan myös altistaa heidän laumansa suurille vaaroille.

Terve opetus raamatullisesta toivostamme estää opillista harhaa

Jakeissa Ef. 4:11-14 Paavali sanoo, että Jeesus antaa seurakunnalle erityisesti varustettuja johtajia, kuten ”paimenia” ja ”opettajia”, kummatkin yhteyttä varten ja ettemme ”*enää olisi alaikäisiä, jotka ajelehtivat ja joita viskellään kaikissa opintuulissa ja ihmisten arpapelissä ja eksytyksen kavalissa juonissa.*” Tätä juuri näemme tänä päivänä seurakunnassa yleensä . . . negatiivisessa mielessä.

Pula terveestä opetuksesta koskien ikuista iloamme on aiheuttanut sen, että uskovia ”viskellään” joka suuntaan väärällä opetuksella. Viime vuosina jotkut opettajat ovat alkaneet valheellisesti julistaa, että Jeesus on jo palannut, aivan kuten lupasi Matteuksen luvussa 24 ja Ilmestyskirjassa. Sellainen sanoma on johtanut monia sinisilmäisiä uskovia eksymään harhaanjohtaviin opetuksiin.

On traagista, että kun nämä väärät opettajat vangitsevat uskovia petolliseen verkkoonsa, niin tarvitaan paljon enemmän kannustamista, opettamista ja Pyhän Hengen työtä, jotta he voisivat vapautua siitä,

kuin olisi tarvittu opettajilta saada heidät vahvistetuksi terveessä raamatullisessa opetuksessa alusta alkaen.

Vaaditaan paljon enemmän vaivaa uskovien auttamiseen vapautumaan vääristä opetuksista, kuin mitä tarvitaan heidän tehokkaaseen suojaamiseensa niiltä terveellä opilla. Tämä näyttää olevan erityisen totta koskien tulevia tapahtumia, koska niin monet pitävät kiinni omista teksteistään ottamatta huomioon kymmeniä muita jakeita, jotka ovat ristiriidassa heidän harhaisen tulkintansa kanssa.

Terve raamatullinen opetus varjelee uskovia monilta harhaoppien tuuilta, joita puhaltaa ajassamme.

Näetkö nyt miksi terve raamatullinen opetus tulevista asioista on niin tarpeellista? Se varjelee uskovia monilta harhaoppien tuuilta, joita puhaltaa ajassamme. Se antaa heille pohjan vastustaa houkutusvääriltä opettajilta, jotka vääntelevät Kirjoituksia ja johtavat monia pois raamatullisen toivon ilosta.

Tämä on syy, miksi kirjoitan. Tämä on syy, miksi olen niin murheellinen uskovien vuoksi, jotka kuulevat niin vähän heitä ikuisuudessa odottavien loistavien ihmeiden erityispiirteistä tai raamatullisesta pohjasta. Haluan saada sanan ulos, joko puhumalla tai kirjoittamalla Kristuksen seuraajille, jotka valitettavasti katsovat vain tämän elämän asioihin tuomaan heille kestävän tarkoituksen ja ilon.

On aika katsoa ylöspäin, vai mitä?

Jeesus sanoo näin: *"Mutta kun nämä alkavat tapahtua, niin rohkaiskaa itsenne ja nostakaa päänne, sillä teidän vapautuksenne on lähellä"* (Luuk. 21:28).

Jeesus sanoo, että nyt on aika valvoa Hänen ilmestymistään. Eikö paikallisten laumojen paimenten, jotka on kutsuttu johtamaan meitä, pitäisi toistaa Herramme sanoja? Ei niin, että heidän korostamansa asiat olisivat pahoja, kaukana siitä, mutta on vain niin, että heidän laiminlyöntinsä pitää niin monien uskovien polttopisteen maan asioissa enemmän kuin iankaikkisuudessa, jossa heidän lopullinen ja kestävä toivonsa asuu.

Mihin sinun katseesi on tänä päivänä kiinnitetty? Onko lopullinen toivosi tämän elämän asioissa, vai katsotko eteenpäin ikuiseen perintöösi, joka on taivaassa varattuna vain sinulle (1. Piet. 1:3-5)?

Läettänyt Olli-R klo [17.39](#)